

CLAVIS MONUMENTORUM LITTERARUM REGNI BOHEMIAE

Memorabilia

II

Svědectví z morového času

Knihla svědeckých výpovědí
u městského soudu v Žatci
z let 1580-1587

Edice pramene

K vydání připravil
Bohumír Roedl

STATNÍ OKRESNÍ ARCHIV V LOUŇECH

&

ASSOCIATION FOR CENTRAL EUROPEAN CULTURAL STUDIES

Pragae
MMIII

KLP

Praha 2003

f. 202^r ho povimovatá byla? Oznamila do padesáti kop, || aneb některou více. Více ničeoz povědom nejsem.
Actum sabbatbo post Valentini [16. února] 1585.

163. Anežka Strylová proti Kateřině Nedvědě o nářek cti. Svědky vedli Petr Stryle a Vít Horský, plnomocníci

992. **Martin Fejchl:** Shledal jsem se před rathauzem s Kateřinou Nedvědkou a mezi jinou řečí zeptal jsem se jí, že proti paní Anežce svědomí dávala.³⁸⁹ a řekl jsem: "Medle, jest-li to pak pravda?" A ona odpověděla: "Jest tak, že jest se s Janem Doušovic zmařila." Více nic nevím.

993. **Václav Vodička:** To v paměti mám: Léta předešlého 84. přišel jsem do domu Jiřka Nedvěda za příčinou. A tak ona Kateřina Nedvědka před manželem svým to pravila, že nebožka paní Anežka měla čtyry muže a že s každým se prve dopustila a prv, nežli čas přišel, děti měla. A tak jsem se tomu podívil. A ona řekla: "Tak jest, milej strejče." Jiného nic nevím.

f. 203^r 994. **Marta, Řehoře Kulhánka manželka:** Přišla k nám sama Nedvědka, abych jí půjčila na jakéjs pláštík. A já jsem pravila, že nemám, že nejsme tak bohatí, abychom || jinejm půjčovatí měli. Potom jsem řekla: "Já sama jádu někdy k paní Anežce, že mi někdy někteřý kopy půjčí. Jdi také k ní." A ona pověděla: "Ba nepůjdu, však se nymičko soudi." A já řekla: "Oč se soudi?" Ona: "Prej s Bártovic Káčou." ["I jest-li pak?"] A já jí: "Oč pak?" "I prej soudi se, že by se paní Anežka neměla dobře chovati." Já jí pověděla: "Kterak jest se pak chovala?" A ona řekla: "Že jest se se všema čtyřma muži zmařila." Já jí řekla: "Mild Káčo, však jest ona s Formánkem nic neměla." A ona řekla: "Měla, měla, umřelo v mor." [Já řku: "Všaks vydávala svědomí." A ona prej: "Vydávala jsem, že se se dvými zmařila." V tom přišel Řiha domů a ona šla pryč od nás. Více nic nevím.
Actum feria 4. post Septuagesimam [20. února] 1585.

143. Mariana Marková proti Václavovi Slivkovi o nářek cti

f. 203^r 995. **Pavel Havlovic z Tvršic:**³⁹⁰ Léta minulého 83. ten pondělí po sv. Václavě [30. září] přišel ke mně Tobiáš Barěk, žádajíc mne, abych obeslal všecku obec k sobě. So [I] když jsem učinil, tehdy Dobiáš Barěk se jich ptal, prodal-li jest kdo || minulých dnův jaké zelí komu. I pověděli, že žádnej neprodal. I uznáno bylo na Václava Slivku, že jest vzal na gruntech tvršickéjch hlávky zelny. A on se k tomu přiznal, že jest užezal na

³⁸⁹ Ve svědectví č. 870. Šlo o spor Strylové s Kateřinou Břeskou o nactuhtrhání.

³⁹⁰ Havlovic byl tvršický rychtář.

strejcovým dvě na Tomášovým. A Tomáš pověděl, že jest mu neporučil. Nic víc.

996. **Štěpán Zábřanský též z Tvršic:** Když se Barčovi zelí potratilo, žádal, aby se obecní hromada udělala. Potom se rychtář dopíral jedenho každého, zdali jest kdo prodal komu jaké zelí. I pověděl každý soused, že nic neprodal. Pak Barěk obvinil před krčmou Václava Slivku a on se přiznal, že vyřezal dvě na kmotra Tomášově. A kmotr Tomáš pověděl, že jemu ani žádnému nic nedal ani neprodal. Nic víc.

997. **Jakub Sládek z Tvršic:** Když byla hromada obeslána, ptal se nás rychtář, prodal-li jest kdo jaké zelí a neb dal. I my jsme pověděli, že žádný nic neprodal ani nedal. Více nic nevím.

998. **Jan Vohrábka z Tvršic:** Když Barěk přišel do rychty, žádal rychtáře, aby udělal hromadu, a tak aby se nás zeptal, dali jsme komu zelí nebo prodali. My jsme pověděli, že jsme nedali ani neprodali žádnému nic. Více nic nevím.
Actum feria 4. post Septuagesimam [20. února] 1585.

f. 204^r 164. || **Matěj Čertonis proti Melicharovi Dršťkovi v nářku cti**

999. **Šimon Švejcar:** Když jsme šli spolu s Jakubem Sedláčkem na Vilémov,³⁹¹ tehdy manželka jeho zmínila se o víně, že jest k nim přinesl Melichar Dršťka vlny barevný a nechal ji na lavici. Pak nevím, mnoho-li, či-li málo. Více nevím.

1000. **Jan Ponocnej, kloboučník:** Viděl jsem fladny u hospodáře svého na lavici asi tři. A Melichar, tovaryš jeho, řekl: "Však já je tobě zaplatím." A on mu zase řekl: "Neměls mi je proto bráti." Více nevím.

1001. **Sibyla, manželka Jana Ponocného, kloboučníka:** Nic jiného nevím: Když jsme v neděli jedli, a hospodář náš se hádal s tovaryšem svým o nějaký fladny, pravíc: "Pročs mi je pobrat?" A on mu řekl, že: "Já je tobě zaplatím." A byly tři takové fladny. Více nic nevím.
Actum sabbatbo post Petri cathedrali [23. února] anno 1585.

165. Václav Senomatský s Marjánou, manželkou svou, proti Jindřichovi Sládkovi o odpor [kš] dluhu

1002. **Anna, M. Matyáše z Gryllova, písaře radního, manželka:** Když jest v nemoci byla nebožka paní Anna Arpinka, požádala mne paní Marjána Senomatská, že mají mezi sebou cedule řezané na padesáti kop na dědi-

³⁹¹ Vilémov, okr. Chomutov.

f. 204^r

nu půjčených a že jest si nepůjčila než 20 k. A já jsem řekla nebožce paní Arpince: "Tu přišla *Mariána Senomatská*, že byste jí měli půjčiti na *dědinu*." A ona pověděla: "Jest tak, *pani knoत्रa*, že jsem jí půjčila || 20 k." A pánu řekla: "Páne, však tam máte v *košičku* *vostatek* peněz a *prosim vás, nedělejte jí těžkosti*." A [ly] prstýnky, to nevím, tři-li, či čtyři, a na ty že jest půjčila také tři anebo pět kop, v tom se nepamatuji však vob-
vzlašně. Více nevím.
Actum feria 4. Cinerum [6. března] anno 1585.

162. Václav Břeský s Duchkem pekářem o platy

1003. Jan mladší Vodička: Chodil Václav Vodička, otec můj, k Doušovi pekaři, chce-li platy od manželky mé koupiti? A on pověděl, že nemůže s to býti a že peněz nemá. A my to prodávali Václavovi Břeskému. A tak to stálo do šesti neděl, než se to stržilo. A když o tom zvěděli Douša pekaři, poslal pro otce myho a já jsem tam chodil podruhy s otcem. Bylo na tom zuostáno, že jsem měl k němu přijíti v 16 aneb v 17 hodin a dáti mu odpověď. A manželka má nechtěla k tomu povolení dáti, protože bylo více těch platov na druhém lose, že nemíní jedněch bez druhých prodat. Načť jsem já manželce Duchkově odpověď dal. A potom jsme chodili ku panu Václavu Jelínkovi, aby se toho mohl zápis státi, s Václavem Břeským a manželkou mou. A tak to stalo do šesti neděl, až teprva za ouřadu pana Jana Tichého vykonal se takovej zápis mezi jím Václavem Břeským a manželkou mou. A Douša pekař k tomu nic neřikal, až teprva jeho z toho obsílá. Více nic.
Actum feria 4. Cinerum [6. března] 1585.

1004. Václav Vodička: To v paměti mám, že leta předešlého 84. byl jsem poslán od Amny, Jana, syna mého, manželky, k Duchkovi pekaři, jesti že by chtěl ten plat, kterýž jí platí, k Libočanum jdouc, na sobě splatiti, an také podle toho jakější plat z vinice. Tehdy on pověděl, že na ten čas s to bejti nemůže. I podruhé šel jsem tam s synem svým k témuž || Duchkovi, chtěl-li by takovej plat samotnej sobě splatiti, aby mu byl svobodnej. A on pověděl, že tak učiniti chce. Ale manželka syna mého, ta k tomu vuole nedávala, že jednoho platu bez druhého prodati nemíní. Potom jsem slyšel od Václava Břeského, že již takovej dluh a plat, aby sobě mohl splatiti z téhož gruntu, pouští. Více nevím.
Actum feria 5. post Translatum Venescilum [7. března] anno 1585.

163. Anežka Strylová proti Kateřině Nedvěde v nářku poctivosti

1005. Dorota Vohrábková: Takto se stalo, jest tomu dnes tři neděle. Vadily se, jdouce přes rynek, tak hrubě a já nevím, co s Martou Kulhánkovíc. A já v tom přivolám Martu Kulhánkovíc, řka jí: "Mlád Marta, slyďte se pro

hanbu, an na vás lidi hledí, a nevaďte se." A ona, přistoupivši k ktrámu mému, plakala. Pravila tak, že jí vyčítá, že co uslyší, že všecko Vlachový poví. Více nic nemluvila.
Actum sabbatho post Invocavit 16. Martii 1585.

1006. Anna, M. Matyáše z Gryllova, písaře radního, manželka: Přišla paní Anežka ke mně. Vo čemž jsem já prve nevěděla nic, rozprávěla, že by Kateřina Nedvědka matku její nebožku zhaněla, že jest se se všemi čtyřmi manžely dopustila. Já jsem jí za odpověď dala: "Nevěřte tomu, má milá paní Anežko, neb jsem já vo kmoत्रe svý Kateřině Nedvěde, jak jsem živa, neslyšela, že by měla někoho haněti." A ona Anežka pověděla: "Věřtež mi toho, že jest to mluvila Vtovi Horskému." A já jí řekla: "Má milá Anežko, snad jest tak, aby měl delší soud aneb zaneprázdnění."³⁹² A ona řekla: "Jistě jest tak. Zeptej se jí, neb jsme na ni navědly Václava Vodičku a Martu Kulhánkovíc." A jak jest paní Anežka odešla, tak Nedvědka hned také ke mně přišla a já jí řekla: "Kmoत्रa, hnevám se na tebe, že mrtvejím těluom nedáš pokoje." A ona řekla: "Co, paní kmoत्रa?" Já jí řekla: "Paní Anežka na tebe žalovvila." A ona řekla: "Nechť mi dáti pokoj." A Purkrabka tu také stála a Purkrabka jí řekla: "Mlč, Nedvědko, však jsou na tebe navědli a tys po|| věděla všecko." A když vodošla Purkrabka, teprva mi rozprávěla: "Má milá paní kmoत्रa, že jest na mně Vtí Horskkej pěkně vyzvěděl, vím-li co. A já jsem mu řekla: 'Nechejme tak, můj mliej pane Vite, než směřujite k pokoji.' A on mi řekl: 'Má milá Kateřino, nestarej se, jen pověz, nedej mi toho Pán Buoh.'" A já jí řekla: "Mlád kmoत्रa, Václavovi Vodičkovi tolikéž jsi mluvila i Kulhánkovíc Marě." A ona v to slovo řekla: "Ale Fene!, hned zahřímala, "bodažť ho ten za-
bil, však jest strejc." A potom pravila: "Mlád kmoत्रa, však jsem jí znala, když pannou byla a u nějaké paní když sloužila", [žel] než já nepamatuji, jak jest jí jmenovala. "A potom se zmařila a vzala sobě nějakého Marti-
na rybničkáte." A já jí řekla: "Proti tomu ale, má milá kmoत्रa, s For-
mánkem jest neměla nic." A ona řekla: "Měla, měla, kmoत्रa." Já jí řekla: "Nedělej sobě těžkosti, milá kmoत्रa." Více nevím.
Actum sabbatho post Invocavit [16. března] 1585.

163. Kateřina Nedvědka proti Anežce Strylové v nářku poctivosti

1007. Anna Purkrabka, Jana Vrtala manželka: Šla jsem za bránu pro dříví a Anna Peřinka mne zavolala, přijít se, kde jdu? A já zastavivši se u ní, než jsem od ní odešla, přišla paní Anežka Strylová. A tu hned udělala se

³⁹² Aby se advokátovi Horskému protiahl soud a měl větší zisk. Byl již angažován ve sponu č. 138 v téže záležitosti.

nějaká zmínka vo tom soudu mezi ni a Káčou Mástlovic.³⁹³ A v tom paní Anna i já napomínaly jsme paní Anežky a přimlouvaly se k ní, aby taková zaštila proti sobě zanechala. A paní Anežka řekla: "Kterak bych ne-Vodičku a Martu Kulhánkovíc. A vona všem pravila, že jest se má matka nedobře chovala. Budeme ji z toho vobslati." A já jí řekla: "Má má, lá Anežko, nechte tak pro Pána Buoha." A s tím jsem odesla přec. Více nevím.

f. 206^r 1008. || **Estera Duraska:** To pamatuji, že jest nebožka Doušová nechčila jmiti za nevěstu paní Anežky, matky Anežky Strylový. Pak po časích, když jí Pán Buoh dal dceru, lidé o tom mnoho rozprávěli, že by brzy ležela. Více nic nevím.
Actum feria 4. post Reminiscere 20. Martii 1585.

1009. **Martin Hromádko:** Nevím nic jistého než řeči ženské a klevity, aniž

jsem toho tehdáž neslejal, neb jsem byl mlád. Co neníčko chějí na mě bezděčný svědomí jmiti, vo čemž nevím, a tak toho nemohu praviti. Vide supra fol. 187.³⁹⁴

1010. **Anna, M. Matyáše z Gryllova, písaře radního, manželka:** Což jsem předešle svědčila Anežce Strylové, to též svědčím této Kateřině Nedvěděce a více nevím. Vide fol. 219.³⁹⁵

1011. **Zuzana, Martina Činovského manželka:** Pokudž na mě Kateřina Nedvědeka svědomí žádá, že jsem od paní Anežky slyšela, že by na ni navedla Václava Vodičku a Martu Kulhánkovou, ale já jsem toho od paní Anežky, co jsem živa, neslyšela, než to, že jest mi žalovala, že jest Nedvědeka měla mluviti o její paní matce, že jest se se čtyřma zmařila. Více nic nevím.

1012. **Pavel Volfovic:** Jakož mne potahuje k svědomí manželka Jiřika Nedvěda, že bych měl vědomost jmiti o nějakém neřáděném nebožky Anežky chování staré písařky, o tom já nic nevím, abych jmiti na ni co nepocitivě ho věděl. Jiného nevím, co praviti.

1013. **Salomena Remsová:** Pamatuji, že jest měla Anežka nebožtíčka Jana Doušů a měla s ním dceru. I byla rozprávka, že by času svého nedochodila. Nevím nic jiného.
Actum sabbatho post Reminiscere 23. Martii 1585.

³⁹³ Mínen je spor č. 138.

³⁹⁴ Odkaz na svědeckví č. 872 na f. 173^v.

³⁹⁵ Odkaz na svědeckví č. 1006 na f. 205^v.

1206^r 166. || **Martin Činovský s Zuzanou, manželkou svou, proti Adamovi Tučkovi v nátku ci**

1014. **Matyáš Pešin, rychtář městský, učiniv přísahu, svědčil takto:** Podle toho, jak jsem se do této obce za souseda dostal, učiniv sobě obvažší knížku k věcem panáčky hodným, tak i to jsem poznamenal,³⁹⁶ že Martin Činovský léta 83. 6. Februaru pojal sobě Zuzanu, poznaostalou vdovu po dobré paměti Janovi Pertlovi. A co se druhého artykule dotýče, kdež na mě toho žádají, abych jim to vysvědčil, že Adam Tučka, sedě v rathauzním vězení, jich na pocitvosti dotekal, i to v paměti mám, ja odeslán od Jejich Milostí pánuv na rathauz, abych Kateřinu, Adama Tučky manželku, z rathauzního do šatlavního vězení vzal, tu jest Adam Tučka v nařikání se vydal, že jsou ho sobě nejspatnějšího uhlídali, jeho že trescí a jinejm promjjejí, jmenujíc koláře ze dvoru, Jana Širokého, mydláře, a Martina Činovského s Zuzanou, manželkou jeho. Více nevím.

1015. **Jan mladší Žebráček:** Ten (ou)terek před svatou Dorotou léta 83. [5. února 1583] přišel Martin Činovský ke mně a žádal mne, abych u něho kuchařem byl tu středu na den sv. Doroty [6. února], což jsem tak udělal a jeho pánuom a přáteluum poslůžil. Potom téhož léta ten pátek před svatým Martinem [8. listopadu], jsouce spolu velmi dobře známi s Martinem Činovskym, i jdouce spolu do domu, i tehdy jest mi děvečka nedala nahoru jiti, že paní leží a stůně k dětátku, a nazejtí mi pověděl, že jí Pán Buoh dal dceru. Více nic nejsem povědom.
Actum sabbatho post Reminiscere 23. Martii 1585.

1207^r 166. || **K též při**

1016. **Anna, Martina bakaláře manželka:** Byla jsem při veselí léta 1583. na sv. pannu Dorotu [6. února] a téhož léta ten pátek po sv. Martině [15. listopadu] při porodu toho dětátka Barbory a kmotrou jsem taky i všem jiným dítkám jejím. Jiného nevím, co praviti.

1017. **Barbora, Bartoše Lexy manželka:** [Ten pátek] Byla jsem na tom veselí a potom jsem taky byla při porodu. Ve čtvrtek po sv. Martině [14. listopadu] na pátek v noci asi v pět hodin³⁹⁷ Pán Buoh jí pomohl. Nic víc.

1018. **Marta, Řehoře Kulhánka manželka:** Byla jsem na štátku jich na sv. pannu Dorotu po pannu Janoví Královíc ten den, když se psalo léta osmdesátého třetího. Nic víc.
Actum feria 4. post Oculi [27. března] 1585.

³⁹⁶ Pešin si buď pořizoval kronikářské zápisky, nebo zapisoval převážně rodopisné údaje do speciálního kalendáře. Druhý způsob byl u vzdělaných měšťanů běžnější.

³⁹⁷ Kolem 10 hodin večer.

hrubě krev tekla, a poslala jsem svý pachole pro jeho ženu na zahradu, aby šla domů. Více nevím.

Actum feria 4. post Kiliani 10. Julii anno 1585.

173. Anna, Jana Vřtala manželka, proti Kateřině, Jana Hrdého manželce, z Čeradic

1052. Johanna Kanelřiová: Když jsem šla a trefila jsem se k tomu a ony se škorpily || a tato matka nářkala, že jest ji vyhnala a že při jeho smrti ne- byla. A tak nářkala hrubě a řekla: "*Mrcho nešlechmá, že jsi mi ho otrá- vila*" – a tak velký nářkání. A ona se k tomu smála, řehotala se. Nic víc.

Actum sabbatho post Divisionis [20. července] 1585.

171. Pavel Polák proti Voršile Zimové o mord

1053. Kateřina, Jana Stenického manželka: Já jsem doma nebyla, když se to stalo, neb jsem byla s manželkou téhož nebožtíka na zahradě, a tak nevím, co praví. Než když jsme šly domů, pacholátko proti nám běželo. A já se tázala Matěje: "*Kde běžíš?*" A on řekl: "*Va zahradu pro Voršilu*". A já řekla: "*I co tam?*" A on řekl: "*Zviš dobře, když domů přijdeš*". A já řekla: "*Matěji můj milé, pověz, pověz*". A on řekl: "*Váš Polák skoro Jiru zabil, všecknu mu hlavu rozvrátil*". A já řekla: "*Ale neklamej*". A on řekl: "*Věru, věru*", a toho doložil, že seká do voken a přichá v světnici, kuřata bil a všecko. A před tím bylo na Boží vstoupení [30. května]. Nebožtík Jíra upral svou ženu a vona utekla do dvora pana M. Matyáše z Gryllova. A von přišel potom, když ji vrapil, k našemu stolu a řekl tak nebožtík k mému Janovi: "*Hádej, jak jedna kurva druhou nasazuje*". A já mu na to řekla: "*Hádej, Jiříku, hádej, kerak vy hned perete ženy. Kdybyste vy někdy neprali žen a poslouchali jich!*" A on mi zase na to řekl: "*Však jste všecko kurvy ženy*", a po tý šel [po tý] do kuchyně. A řekli-li jsou sobě, co potom v té kuchyni [co] více, o tom nevím.

Actum sabbatho post Divisionis apostolorum [20. července] 1585.

173. Anna Vřtalová proti Kateřině Hrdé z Čeradic o nářek cí

1054. Kateřina, Václava Slivky manželka: Přišla jsem k Purkrabce⁴⁰¹ a on le- žel na prkně. A ona mi sama || Purkrabka řekla: "*Pohled, paní souseda. První matka jeho, že bych ho měla otrávit!*" Ale já jsem toho vod ní ne- slyšela, než vod samý Purkrabky. A matka jeho řekla: "*Já toho nepravím, než že jest vzdycy stonal, jak jest se za tebe dostal*". Více nevím.

Actum sabbatho post Divisionis apostolorum [20. července] 1585.

⁴⁰¹ Anně Vřtalové.

174. Pavel Loketský proti pánuom úředníkuom nad sirotky na místě sirot- knov po Tomášovi Loketském o přípověď

1055. Alexander Nepomucký na tu povinnost, kterouž jest učinil, jsa pota- žen do počtu pánuv starších obecních, svědčil takto: To mi v paměti pozůstává: Po smrti Tomáše Loketského Dorota, manželka nebožtíka, přišla jest ke mně do domu s Pavlem, téhož Tomáše Loketského bratrem, žádajíc mne, že dluh spravdlivej jest, co jsou půjčili Tomášovi Loketské- mu, abych mezi nimi dcedule řezané udělal. I tak jsem k jejich žádosti to vykonal a dcedule jsem dvě, jedné každé straně jednu, napsal. A což jest toho dluhu v cedulech těch jest poznamenáno, k tomu Dorota, téhož To- máše Loketského manželka, se jest přiznala. Ona jednu ceduli vzala a Pavel Loketský druhou. Více nevím.

1056. Havel Kohout: Toho jsem povědom: Když Tomáš Loketský, přijímí Vo- kurka, byl od Pána Boha nemocí navštíven a Pavel, řemesla pekařského, pravě se bratr jeho býti, přišel do domu mého a za to mne prosil, abych podle Jiříka Vodvářky práci vážil do domu téhož Tomáše Loketského. A já jsem tak učinil. A tak potom přijdouc do domu jeho, že jest se k tomu on Tomáš nebožtík přiznal i manželka jeho, že jest matka jeho spolu s [š]l Pavlem, synem svým, k živnosti jí půjčila 35 k. míš. Více nevím.

1057. Jiřík Vodvářka: Přišel ke mně Pavel Loketský. Žádal mne, abych podle Havla Kohouta došel k Tomášovi Loketskému, kterýž v těžké nemoci ležel, však ještě paměti zdravé. Přiznal se před námi, že jest dlužen Pav- lovi, bratru svému, || a matce svý 35 k. míš. I ptal se ho Havel Kohout, nač jsou mu takových peněz půjčili? Dal za odpověď, že k živnosti a že tolikéž manželka jeho o tom dobře ví, k čemuž se i sama přiznala, že jest to tak. Více nic nevím.

Stalo se sabbatho post Divisionis apostolorum 20. Julii 1585.

175. Mikuláš Mlejnský na místě Václava a Anny, strejce a tety své, poznuosta- lých sirotkuov po Václavovi Mlejnském, jakožto otcovský poručník proti Kry- špínovi Barbatovi o dluh⁴⁰²

1058. Jan Houř: Léta 81. za ouřadu toho času dobré paměti pana Václava Mlejnských, jsa já v službě při ouřadu jeho purkmistrském, trefilo se času jednoho, že jest Zuzana, někdy manželka Víta Ryby, bečváře, matka má, do příbytku téhož pana Václava Mlejnských přišla a jemu jistou sumu peněz za slad přinesla, jež pak o 10 k. spolu se mnou jeho přátelejky jsmě žádali, aby do některého času ráčil sumy oznámené posečkat. Toto jest matce mé on pan Václav Mlejnský za odpověď dal: "*Milá Rybová, to já*

⁴⁰² Sirotci Václav a Anna byli synovce a neřeř Mikuláše Mlejnského.

rád učiním, nebo jste mi vzdalycky pěkně plati. Jedený kdyby mi tak jiný plati – jako ten šibal Kryšpín Barbat, že na něm od dávnhó času došit velké suny nemohu mítí.” S tím ona, podekovavši, [ode] i se mnou odešla. Více nevím.

Actum feria 4. post Magdalene [24. července] 1585.

153. Jan Širůček, krejčí, proti Janovi Kekulovi o neodpovídání pro veřejně zranění⁴⁰³

1059. Jan Kríž: Mám to dobře v své paměti, když jest Jan Kekule s Janem Širůčkem při právě byl a on Ondřej Žáček jemu za přítele jest byl. Jednoho času, maje stání míti, žádal mne Ondřej Žáček, že do Rakovnicka odchod má, abych s ním s Janem Kekulí téhož času v pátek do rady vstoupil, což jsem mu připověděl, poněvadž s jinejmi též ten pátek stání mám, že to učiním.⁴⁰⁴ Ale před tím ve čtvrtek na Jana Kekuli bylo volno i podivil jsem se tomu. A takž v pátek Jan Kekule přišel nahoru i řekl jsem mu: *“Kterak jest to? Že mne Ondřej Žáček zpravil jinde, nežli jest?”* A Jan Kekule též mně to za odpověď dal, že jest než tak zpraven. Ale nevím, skrze koho jest to sešlo. Kdyby Ondřej Žáček byl se prve vyptal, jistě bylo by z takového stání nesešlo. Více nevím.

Actum sabbatho post Jacobi [27. července] 1585.

173. Anna Vrtalová proti Kateřině Hrdé z Čeradic v nářku cti

1060. Zuzana, Kríž Běstenského manželka: Jáť jsem vod ní dobře ženy Kateřiny, matky Jakuba Procházky, někdy manželka Anny Purkrabky, nic ne slyšela. Než když jest ona Purkrabka přišla pro mého manžela, aby s ní šel na faru, já jsem seděla proti němu a vona jest mi to mluvila: *“Hádej, Zuzano, slyšela-lis: praví, že jsem ho vořávilá.”* A já jsem ji z toho trestala a řekla jsem jí, aby mlčela, že jsem já toho vod ní neslyšela. Více nevím.

Actum sabbatho post Jacobi [27. července] 1585.

153. Jan Kekule proti Janovi Širůčkovi o neodpovídání pro veřejně zranění

1061. Vavřinec, jinak Laurin Vanis: To v paměti mám: Při, kterou jsem měl se pány rakovnickejmi. Jeho Milost nejvyšší pan komorník Království českého⁴⁰⁵ psaní učiniti ráčil pánuom rakovnickým, aby ta věc mezi námi

⁴⁰³ Neodpovídání nastalo v případě, že se jedna ze stran nedostavila ve stanoveném termínu k soudu nebo nepředložila písemné podání – viz Koldinova městská práva, A 48–52.

⁴⁰⁴ Advokátem v Žatci byl, kromě Horského a Žáčka, tudíž také kozišník Kríž.

⁴⁰⁵ Od r. 1585 byl nejvyšším komorníkem Jan st. z Valdštejna na Sedčicích.

¹²¹⁵ z obou stran || přátelským během mohla raději porovnána být nežli právem, což jsou páni rakovnickí tomu povolili a den ke smlouvě jest nám dán v městě Rakovnicke, jmenován na den sv. Antonína, jenž bylo ve čtvrtek léta tohoto 1585 [17. ledna]. A před tím, maje za přítele Jiříka Labku,⁴⁰⁶ kteréhož mezi tím Pán Buoh [z tohoto světa] prostředkem smrti z tohoto světa povolati ráčil, i dožádal jsem se Ondřeje Žáčka, aby mi se za přítele na místě jeho postavil a k takové smlouvě se mnou do města Rakovnicka šel, což jest připověděl, že tak chce učiniti, než abych s ním do pihosti rady vstoupil, aby takových při odloženo, které jest na sebe vzal, což jsem tak učinil a s ním do rady vstoupil. A potom bylo též posláno pro Víta Horského, kterež k tomu dovolil, že jest takových při odloženo bylo. A tak jest k tomu dovoleno bylo, že jest se mnou do Rakovnicka šel. Více nic.

Actum sabbatho post Jacobi [27. července] anno 1585.

171. Pavel Polák proti Voršile Zimové o mord

1062. Filip Pens, tovaryš řemesla bradýřského: To jest mi vědomé: Tento nebožtík Jiřík měl ránu na levé straně na hlavu skrze kost do mozku a do byl jsem mu dvě kostičky malické. Více nevím.

Actum feria 4. post Marthae ultima Julii [31. července] 1585.

173. Mikuláš Mlejnský proti Kryšpínovi Barbatovi na místě sirotkuv po Václavovi Mlejnském, bratru svém, o dluh

1063. Anna, Pavla Chřístele manželka: To vím, že jest chodívala Kryšpínka k vočímovi našemu, aby jí počkal. Co jest toho dluhu, ale toho nevím, dala-li jest jej, aneb nedala. Více nic.

Actum feria 4. post Marthae ultima Julii [31. července] 1585.

¹²¹⁶ 1064. || **Kateřina, Adama Tučky manželka:** To vím, že jsem chodívala k Kryšpínovům upomínat a sama Kryšpínka chodívala k nám a umlouvala se s vočímem našim. Více nic nevím.

Actum feria 4. post Marthae, hospitae Domini, ultima Julii [31. července] 1585.

173. Anna Vrtalová proti Kateřině Hrdé z Čeradic o nářek cti

1065. Kríž Běstenský: Přišla ke mně dcera, abych šel na faru a k starším a já seděl s manželkou za stolem. Řekla: *“Hádej prej, Zuzano, slyšela-lis, pravila, že jsem ho vořávilá?”* Manželka má ji z toho trestala, aby toho nemluvila, že jest toho vod ní neslyšela, a já také, než od ní, od dcery své.

⁴⁰⁶ Jiřík Labka Voňhanský byl dalším ze žateckých advokátů.

A zase když jest [tého] nebožtík toho žádostiv byl, abych k němu přišel, a vona matka jeho ke mně jíti nedala. A matka⁴⁰⁷ šla předse ke mně s plácem a vona po ní zavřela duom. A já jsem vstal, šel jsem nejprve k oný a potom k ní jsme šli a zadoukli jsme a vona nám vodověřela, když jest mne slyšela; byla by ji neodověřela, kdybych já s ní nebyl. I šel jsem nahoru do světnice a on již pospíchal k smrti a já řekl: "Hleďte ho, sednem." A máte plakala a dcera jí řekla, aby mlčela, aby ho nezakřikla. A já řekl jsem jí: "Nech toho pláče a pod se mnou k nám." A jak [jsem] jsme domů přišli, děvka přišla, oznamujíc, že již umřel. A řekla, abych tam šel, a manželka má ještě ležela. I řekl jsem jí: "Zuzana, chceš-li tam jíti, já tam nepůjdu, když jest prve pro mne neposlala, když jest toho žádostiv byl." A manželka má tam šla. Více nevím.

1066. Dorota Pekalka: Slejchávala jsem od matky jeho, když u nás bejvala, že říkala, že jest trávanej. Více nevím.

1067. Vávra Maněk z Čeradic: To jsem slyšel, že jest řekl vořícím nebožtíka: "Ty || *kdyby směla, šla by třebaš hned k tanci.*" Než hanění jsem žádně ho neslyšel. Více nevím.

1068. Anna, Vávry Maňka z Čeradic manželka: Já jsem neslyšela nic. Více nevím.

Actum sabbatho post vincula Petri 3. Augusti 1585.

176. Václav Břeský s Zachariášem Jochumstátským a manželkou jeho o dluh

1069. Zuzana, manželka Zikmunda Vyšehradského: Když jsme se vykládali, přišla Zuzana Medkovic⁴⁰⁸ a řekla: "Káčo, bude tě Václav obslání." A ona řekla: "I proč?" "Pro 40 k., že tě paní matka půjčila na závdavek." A ona se zasmála, a když k ní přistoupil manžel její, řekla: "Zachariáši, bude mne prej vo(b)slání Václav." A on řekl: "Proč tě bude obslání?" A ona řekla: "Praví prej, že jest mi matka půjčila na závdavek 40 k." A on řekl: "Když ona tobě zaplatí, co jsi ty u ní byla, nepamatuj, patnácte-li lei, či-li šestnácte."⁴⁰⁹ A Zuzana potom k ní přistoupila a řekla jí: "Hádej, paní [Zuzano] Káčo, já byla u ní dvě léta a dala jsem 20 k. a ještě jsem dělala co tisia." A ona jí řekla: "Proč dělala, nebs byla bláznice." Více nevím.

⁴⁰⁷ Správně má být "dcera". Běstenský byl otec Anny Vrtalové zvané Purkrabka, Hrdá byla její tehyně.

⁴⁰⁸ Medkovic zřejmě bylo divčiči příjmení Zuzany, postupně manželky Jana Turka a Matěje Vávrovic. Vypovídá v následujícím svědectví.

⁴⁰⁹ Na to, jak pracovala u Salomeny Břeské, matky Václava Břeského, vzpomíná Kateřina Jáchymstátská ve svědectví č. 783.

1070. Zuzana, Matěje Vávrovic manželka, jinak Turková: Toho nepamatuji, kterého jest dne bylo. Sedělý jsme na ryčku a já řekla Kateřině hrnčice, že ji bude Václav Břeskejch obslání. A vona se mne ptala: "Proč?" A já jí řekla, že jest mi on pravil, že jest nebožka matka jeho jí 40 k. půjčila. A ona pověděla: "Nepamatuji, patnácte-li lei, či-li šestnácte", i "přý [i], když mi oni zaplatí, já taky", ale nejménovala sumy, jest-li dlužna, či ne. A já jí řekla: "Hádej, já byla u ní dvě léta a dala jsem jí 20 k. od sebe a musela jsem dělati rovně jako jiná děvka." A ona mi řekla: "I proč dělala? Proč byla bláznice?" A potom přišel manžel její k ní a ona mu pověděla, že jsem jí pravila, že ji bude Václav Břeský obslání. A on také řekl, když jí zaplatí, co jest u nich byla, že [j]í oni také zaplatí, co jest jim půjčila matka jeho. Více nevím.

Actum sabbatho post vincula Petri 3. Augusti 1585.

177. Jakub Slavík s panem Adamem Helmem, jeho Milostí císařské rychtářem, a Vítem Horským na místě obce z strany odúmrtí po Kristýně Kristlový

1071. Ambrož Kroupa, koželuh: Bylo tak: Když jest ráčil Pán Buoh touž Kristýnu nemocí navštíviti, že jest sobě toho za těžkost brala, že jest Slavíček k ní nepřišel, že jest jí vydal 10 k. a na ně zápisu nemá. A potom obzvláště 3 k. na druhé peníze, tak že na ně zápisu nemá. Více nevím.

1072. Anna, Ambrože Kroupy manželka: Tak bylo: Když jest ráčil Pán Buoh nemocí navštíviti nebožku Kristýnu, stříznost sobě věda, že Jakub Slavík k ní nepřišel, že jsouce přítelý a že jest jí vydal 10 k. a nemá na ně zápisu. A na druhé peníze že jest jí dal 3 k. a také že nemá na ně zápisu. Více nevím.

1073. Antonín Zásadský, koželuh: Žádal mne za to Jakub Slavík, když nebožka Kristlová umřela a von platil vod pohřbu a naložil na tejj pohřeb 2 k., při čemž jsem přítomen byl. Více nevím.

1074. Dorota, Jana Rozhora, mydlář, manželka: Ta jistá Kristýna nebožka měla jest nebožtíka Fejta, otce mého || bratra, jménem Kristle. Více nevím.

1075. Eliška Sedlářka: Nebožtík Kristl, manžel té Kristýny nebožky, byl můj vlasní bratr. Více nevím.

Actum sabbatho post vincula Petri [3. srpna] anno 1585.

173. Anna Vrtalová proti Kateřině Hrdé z Čeradic o nářek či

1076. Jan, krčmář čeradský: Já jsem vod ní, jak jsem živ, nic neslyšel než to, že jsou se vadily [než] a ona sama Hrdá nic nepravila. A já je vokiřik a řekl jsem: "Na [koho] co pak [naříkáte] na Pána Buoha naříkáte?"

1077. **Tomáš Šramek z Čeradic:** Jáť nevím nic. Mohly jsou něco mluvit, ale já nic kouska nepamatuji, neb jsem tam náhodou šel mimo dům. Přijata tato svědomí sabbatho post Petri vincula [3. srpna] 1585.

171. **Pavel Polák proti Voršile Zimové o mord**

1078. **Eva, služebnice od Jiříka Červeného, sladovníka:** Přišla jsem do toho dvoru, kde byl ten zsekanej, a vona mu dávala mladej sejr. A já jí na to řekla: "*Kupte mu raději másla a nedávejte mu mladeho sejra.*" Více nevím nic.

Přijato toto svědomí feria 4. post Transfigurationis Christi [7. srpna] 1585.

176. **Václav Břeský s Zachariášem Jochumstálským a Katerinou, manželkou jeho, o dluh**

1079. **Anežka, Petra Styrlé manželka:** Václav Břeský žádá na mně toho svědomí, aby nebožka Salo||mena Břeská měla [půjčiti] Katerině, Zachariáše Jochumstálského na ten čas manželce, půjčít 40 k. miš. a já že bych jí měla vyčítati. Toho není a já vo tom nic nevím. Než přišla ke mně do domu mého ona Katerina s plácem a řekla mi: "*Hádej, má milá paní kmo- tra, co jest mi udělala paní Salomena! Právila, když duom koupim, že mi půjčti na zádavek peněz, a nyní praví, že jich nemá. A volkázala mi k vám, abyste vy mi jich půjčtili, máte-li.*" A já jsem šla hned k Petrovi do svého krámu a řekla jsem mu: "*Můj milej Petře, prosť vás Zachariáška, abyste jí půjčtili peněz na zádavek, že jí půjčti takových peněz, ale nepůjčtila, a ona neví, kde pro ně jíti.*" A on mi na to řekl Petr, manžel můj: "*Já jich věru nymí nemám, než po tým dni bych jí jich půjčtil.*" A ona mi s plácem řekla: "*Má milá paní kmo- tra, jestli že mi jich nymí nepůjčíte, tehdy hned jinej takovej dům koupí.*" A já, že mi jí bylo lito, půjčila jsem jí svejch vlastních peněz 38 k. miš., vo kterýchž toho času aniž manžel můj nevěděl. Více nevím.

Actum feria 3. post Laurentii [13. srpna] anno Domini 1585.

178. **Havel Fugl proti Tobiašovi Kučerovi. Feria 4. post Bartholomaei** [28. srpna]¹⁴¹⁰

1080. **Filip Benc, bradýř:** Léta tohoto 85. 23. Martii vázal jsem Havla Fugle, měl ránu na pravý loket tak přes kloub, udělal jsem mu jeden heft. Hojil jsem ho šest neděle. Kdybych ho neplně hlídal, byl by chromý.

¹⁴¹⁰ Rozružený pisář Matyáš z Grylova nejenže jako obvykle nezapsal příčinu sporu, nýbrž atypicky datoval svědecké výpovědi do záhavního sporu.

1081. **Václav Kupa:** Kdy jsem byl u Jiříka Mašky a navštěvoval jsem ho v nemoci jako svého dobrého přítele, i šel jsem z domu i stal se takový křik před domem Kučerovým. A Havel Fugl || stál proti domu a již byl raněnej. Ukázal mi loket, řka: "*Můj milej braře, mallicko chrom nebuda, Tobiaš mi zrádně udělal.*" A já mu pověděl: "*Buohdá nebudeš, můj milej Havle.*" A můj syn rovně k tomu přišel, když jsem já s ním rozprávěl. Tedy Tobiaš vyběhl s nosidlem ven z domu a tu udeřil několikrát na Havla Fugle tím nosidlem a manželka jeho prosila: "*Můj milej Tobiaši, nečň toho a měj pokoj.*" Tedy on, co měl udeřit Fugle, chtějíc ho udeřit, praštil manželku, až se převrhla. A tovaryš a uředlnk vně stáli, počali kame-ny sbírat i on jim řekl německy: "*Házajte na mou škodu.*" A Havel Fugl měl jakous rozharku a hodil ní i udeřil ho tam v plece, až pochopy bral do domu. Odtud jsem šel pryč a Fugl šel k barvíři. Nic víc.

1082. **Melichar, syn Václava Kupy:** Když jsem šel pro tatka, aby šel k večerí, a již jsem byl za Chalupovic, i Tobiaš Kučera vyhnal se ven s Fuglem Havlem. Tehdáž již byl raněnej Havel Fugl, i šel k tatkoví, ukazoval mu, že jest raněnej: "*Hle prej, můj milej Václave, mallicko na ruku nebuda chromej.*" A on Kučera zas vyšel ven z domu, šel maval mu, aby tam zase šel. On Havel šel až tam k strouze proti jeho domu a on Kučera naň pral s nosidlem a on mu ustoupal vzdycky dále a žena ho prosila: "*Tobiaši, co sobě děláš.*" V tom ženu uhodil, až se převrhla, s nosidlem || pral na něho vzdy, a on když mu ustoupil, hodil se ho rozharkou, když ho rozharkou uhodil ven. Potom do domu vskočil a Havel, vzav rozharku, šel k barvíři, když ho uhodil již. Více nevím.

1083. **Tomáš Kočka:** Tu sobotu před středopostím [23. března] přijdouce k Tobiašovi Kučerovi, tak Havel Fugl vyvstanouc z zástolí – nevím, kde jest chtěl jíti, domů-li, či kde jinde –, tak Tobiaš Kučera objímají se spolu. Havel Fugl vundal ho na stůl Tobiaše a sundal ho zase, sedli vedle sebe. Tak Tobiaš řekl Havlovi, aby mu nadul, že mu dá tři baňky, z toho se počálo. I tahají se tak za prsty a Havel Fugl řekne mu: "*Dej nám Pán Buoč dobrou noc.*" Co jsou pak oni spolu dělali vně, my o tom nevíme, jakou příčinu sobě dali. I přiběhší Tobiaš do světnice, vzal kord. Jdouc my zase domů, uhlídáme, že jest raněnej Havel Fugl. Více nevím.

1084. **Ondřej Kočka:** Tu sobotu před středopostím [23. března] přišli jsme k Tobiašovi Kučerovi na trunk piva s švagrem svým. Pak Havel Fugl tam byl prve, i byl velmi opilý. Potom chtějíc domů jíti, vyvstal z zástolí, potom dal nám dobrou noc a koltář mu řekl: "*Braře, poseď ještě, napijem se s těmi dobrymi tovaryši.*" On pak vzal Tobiaše, posadil ho sobě na stůl, potom sedě sám podle něho, || sundal ho dolů. Tu potom tahali za prsty,

1092. Jan Veselík: Když jsem přišel k Janovi Kekulovi a navštívil ho v jeho nemoci, že jest od něho spatřeno bylo, ⁴¹⁶ že jest mu z nosu a z ucha krev tekla, když sobě šatou vytráral ten čas, když jsem k němu přišel, též i v tvář byl velmi ztlučen. Jiného nevím.
Actum, ut supra [31. srpna 1585].

173. Jeho Milosti císařské pan rychtář na místě Kateřiny, Jana Hrdého z Čeradic manželky, poddané své, proti Anně, Jana Vrtala manželce

1093. Kříž Běstonský: Co jsem prve svědčil Anně, Jana Vrtala manželce, to též nyní svědčím a jiného více nic nevím.
Actum feria 4. post Aegidii [4. září].

175. Mikuláš Mlejnský proti Kryšpínovi Barbatovi o dluh

1094. Václav Vodička na tu povinnost, kterouž jest učinil k písavství svému při panu rychtáři městském, svědčil takto: || To vysvědčuji, že ta re-gistra, kteráž mně se tu skládají svázaná i táž [nešiel] nesešitá, jsou vlast-ní rukou nebožtíka pana Václava Mlejnského psána, kromě potom po smrti dvě smlouvy mezi Václavem Senomatským a Křížem Janatou a pa-nem Mikulášem Mlejnským na místě strokuov, ty jsou mou rukou psá-né. Jiného nic nevím.
Actum sabbatho post Aegidii 7. Septembris léta Paně 1585.

178. Tobiaš Kučera proti Havlovi Fuglovi o vejitřné zranění

1095. Tomáš Kočka: Tak jakž jsem předešle svědčil Havlovi Fuglovi, jinak Tomšovic, tak svědčím tomuto Tobiašovi Kučerovi a jiného nic nevím.
Vide supra folio 233. ⁴¹⁷

1096. Ondřej Kočka: Co jsem předešle před panem písavem starším svědčil Havlovi Fuglovi, to též svědčím tomuto Tobiašovi Kučerovi a více ne-vím. Vide supra folio 233. ⁴¹⁸

Actum feria 4. post Nativitatis Mariae [11. září] 1585.

1097. Anežka Zimová: To jsem viděla, že ho Tobiaše kotláře Fugl položil na stůl, byla jsem tam jedny přišla. Pak jsem vzala žejdlík, šla jsem z svěm-ice ven. Potom, když jsem šla s pivem nahoru, on Fugl šel proti mně ven. Sic nic víc nevím.
Actum feria 4. post Exaltationem Crucis [18. září] 1585.

⁴¹⁶ Pisav Matyáš z Gryllova omylem část výpovědi objektivizoval do třetí osoby.

⁴¹⁷ Odkaz na svědeckví č. 1083 na f. 219^r.

⁴¹⁸ Odkaz na svědeckví č. 1084 na f. 219^v, které přijal starší pisav Matyáš z Gryllova, zatímco toto mladší pisav Václav Volfmus.

179. Šebestían Franěk proti Kristýně, Jiříka uzdare manželce

1221 1098. Václav Cihlir: Když sloužil || tento Šebek u pekaře, byl mi půjčil osm kop, než se byl oženil. Byl jsem mu půl zase oplácel a druhý polovice jsem platil, když již byl s nebožkou manželkou. Jiného nic nevím.

1099. Jan Koblihář: Bývával jsem s ním Šebkem v Roudnici a on kupoval za své peníze vlastní semena cibulový. Ne jednou, než po kolik let s ním jsem tam bejval a taky to mohu spravedlivě říci, že ona nebožka sem se přibrala a nic říkáje neměla. A mně taky půjčoval, dokud ještě mláden-cem byl, po pěti, po šesti i po desíti kopách svých peněz vlastenských. Ji-ného nic nevím.

1100. Kateřina Valoušková: Nevím, co praví, než půjčil nám tento Šebek čtyřmectma kop, dokud ještě byl pacholkem u nebožky kmotry Rekovy, a my jsme mu zase oplatili. Více nevím.
Actum feria 4. post Exaltationem Crucis [18. září] 1585.

180. Ondřej Žáček proti Kateřině, Václava Břežského manželce, o psaní ce-dulí

1101. Jan Kříž: Mám v paměti to dobře, když jest Ondřej Žáček s Kateřinou Břežskou proti Anežce Styřlové stával, ⁴¹⁹ jednoho času přišel jsem do domu Václava Břežského, zvěděv, že Žáček jest tam, chýje s ním mluvi-ti. A on v tom času jest cedule nějaké psal, do kterýchž jsem mu chtěl nahlédnouti, a on sukni jest zastřel, abych nemohl, co jest psal, spatřiti. Přitom jest Kateřina, Václava Břežského manželka, tu byla a on potom takové cedule skládal, a složiv je, sekryt Václava Břežského, manželka je-jho, || jest mu na stůl dala a on tím sekrytem takové cedule zpěčetil. I nemooha s Žáčkem tak promluvíti volně toho času, odšel jsem od nich pryč a Žáček tam zůstal. Více nevím.
Actum feria 4. post Exaltationem Crucis [18. září] 1585.

173. Kateřina, Jana Hrdého z Čeradic manželka, proti Anně, Jana Vrtala man-želce

1102. Zuzana, Kříže Běstonského manželka: Jiného nic nevím, než co jsem prve svědčila Anně Purkrabce, jakž jest mi nyníčko přčteno. Bych měla co jiného praviti, než co jest pravda, to jsem svědčila. Vide supra 229. ⁴²⁰
Actum feria 4. post Exaltationem Crucis [18. září] 1585.

⁴¹⁹ Žáček zastupoval Břežskou ve sporu č. 138.

⁴²⁰ Odkaz na svědeckví č. 1060 na f. 215^r.

aby takové dceďule byly roznešeny k Zuzaně, Martina Činovského manželce. Více nevím.

Actum sabbatho post Francisci 5. Octobris 1585.

f. 226^f 185. || **Anna, Samuele Klatovského manželka, s Samuelem Trampeškou o odpor kšaftu Doroty Trampeškové, matky jeho**

1124. **Kateřina, Jakuba Barabáše manželka:** Já nevím nic jiného než to, že jsem byla u pana Jana staršího Žebráčka, pana purkmistra, s Kateřinou, schovanici Sytkovic, že mi byla Jana Duchka, pekáře, manželka za pivo dlužná 40 k. miš. bez dvou. Jan Duchek takovej duh na sebe přijal a hned jí tu položil 20 k. a vostatních 18 k. má dáti v jistém čase. A vona Anna Samuele Klatovského také tam byla, ale nevím, co [[jsou]] jest tam jednála. Více nevím.

1125. **Václav mladší Roubal:** V tom se dobře pamatuji: Za ouřadu pana Jana staršího Žebráčka k žádosti paní Anny, manželky Samuele Klatovského, jsem předstoupil, že jest toho žádala, aby vstoupení mohla míti do plnos-ti rady, že chce odpor kšaftu vložit po Dorotě, nebožtka Jana Piseckého manželce, že Jeho Milost pan purkmistr pan Jan starší Žebráček jest neráčil jí vstoupení dáti, kteréhož žádala k čtvrtku anebo k pátku. Ráčil oznámiti, že to býti nemůže, proto že stran mnoho jest k těm dnům. Paní Anna se vohlásila, že již čas průjde, že by potom takového kšaftu hájiti nemohla. A pan purkmistr dal za odpověď: "Nevím tomu co říci." Více nevím.

Přijata tato svědomí v sobotu po sv. Františku [5. října] 1585.

179. **Šebestian Frank proti Kristýně, Jiřka Mhoura, uzdaře, manželce, o porané peníze**

1126. **Václav Kupa, zámečník:** Co jsem předešle svědčil v též rozepři Kristýně, Jiřka Mhoura, uzdaře, manželce, to též svědčím tomuto Šebestiánovi Frankovi a více nevím. || Víde supra folio 233.⁴²⁸

Actum sabbatho post Francisci 5. Octobris anno 1585.

183. **Václav Pertl proti Martě Hanušové o přípověď**

1127. **Jan Vysocký:** To svědomí vydvám, že jest Hanuš provazaník koupil ode mne kopu strychů (4) pět strychův chmele, s jistou vědomostí Václava Pertle, každej strych po dvacet čtyrech groších,⁴²⁹ do navrácení jeho že mi ten chmel má zaplacen býti, totižto 1 kopa 5 strychů. I nechal jsem bez

⁴²⁸ Odkaz na svědecví č. 1085 na ff. 219v-220r.

⁴²⁹ Celková částka za 65 strychů chmele činila 26 kop.

rukojemství toho učiniti a jemu toho věřiti. A tak se jest postavil za to za všecko Václav Pertl rukojmě do jeho navrácení, že na tom nemám ani groše aniž peníze ztratiti. Potomně Václav Pertl přinesl mi do domu mého a vyčetl za týž chmel sedmnačte kop, více za devět kop a dvaceti bljelech že se též rukojmě staví do jeho druhého navrácení při svatém Janě již jmi-nulém a že mi chce takovej duh do plha a docela zaplatiti. A na to se se mnou umlouval jednou, druhé i třetí, abych jemu za nedlouhej čas počkal, že mi má býti zaplaceno a vypraveno. Více nic nevím, co praviti jiného.

1128. **Jan Vošehovský:** Toho jsem povědom, že jsou ode mne koupili spolu chmel tento Václav Pertl a nebožtka Hanuš provazaník, [[a hned mi jej zaplatil]] ale toho nevím, co jsou oni pak s ním tam vně činili. Než takové-ho chmele jsou mně nezaplatili jako: čtyřmeciána strychuov po novém tolaru a starého dluhu též mi zůstávají za chmel sedmnačte kop, zdá mi se bez dvou bljelech grošuv. Více nevím. A k tomu jsem jim půjčl koně, když takovej chmel do Němec vozili, i syna svého podvákrate, od toho mi také nezaplatili.

^{127f} 1129. || **Jakub, Duchka pekáře syn:** Když jsme byli v Draždanech, [[nestal]] nedostávalo mi se peněz na hospodě a nebožtka Hanuš půjčl mi puol druhé kopy. A když jsme zase domů přišli, něco chlebem, něco penězi odebrali. Více nevím.

Přijata tato svědomí feria 3. post Francisci 8. Octobris 1585.

163. **Kateřina Nedvědka proti Anežce Styřilové v nářku cti**

1130. **Regina, Matyáše Hircia Piseckého manželka:** To v pravdě pověděti mohu, pokudž jsem u paní Anežky bejvala, že jsem se na ní o ničemž nedopířovala, a tak nevím, má-li ona jakou rozepři s kejm, či nemá. A od ní jsem nikdá nic neslyšela a na to jsem se nepířala, po čemž mi nic není. Více nevím, co mluviti.

Přijato toto svědomí v středu den sv. Diviše 9. Octobris 1585.

185. **Anna, Samuele Klatovského manželka, proti Samuelovi Trampeškovi o odpor kšaftu Doroty Trampeškové, matky jeho**

1131. **Jan Duchek, pekař:** Za ouřadu pana Jana staršího Žebráčka, když jsme při smlouvě s Kateřinou Barabáškou [[byli]] a s druhou Kateřinou pana Jana Nepressiusa⁴³⁰ vo pivo ječné a při zápisu byli, toho času paní Anna, Samuele Klatovského manželka, spolu s manželzem svejm stála před pa-

⁴³⁰ M. Jan Nepressius (1562-1612) přišel do Žatce v r. 1584 jako školní správce, rok nato se oženil s Kateřinou Pertlovou (viz AM Žatce, sign. 1533, f. 379j). V l. 1606-1609 byl primasem.